Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 75. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 23-го КВІТНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 23, 1985 No. 75. VOL. XCII.

В Україні висвітлюють пашквільний фільм про українців

Джерзі Сиіті, Н.Дж. — Як повідомляє совєтська преса, українське студіо документальних фільмів випустило фільм під назвою „Зрада — це їхнє ремесло" і тепер його висвітлюють у всіх більших містах України.

Фільм режисером якого є Григорій Шкляревський, має бути „документальний" і в ньому стараються представити коляборацію українців з німцями в часі Другої світової війни та мнимі злочини „українських націоналістів" у Західній Україні в часі німецької окупації.

Фільм має також сцени із процесів, які переводила чи преводить совєтська влада над українцями, під закидом співпраці з німцями, „буржуазного націоналізму" і приналежности до українських збройних сил. Фільм показує також життя українців в „капіталістичних" країнах і подає адреси українців, зокрема із ЗСА, які нібито „втекли" від кари на Захід.

Часописи із СССР, що пишуть про цей фільм чваняться що „ні одна сцена з документального фільму не була спеціяльно награна, а все взяте з життя і саме тому робить величезне враження на глядачів".

Знеславлення українського імени буде темою панелю

Ірвінґтон, Н. Дж. — У п'ятницю, 10-го травня ц.р., в годині 7:30 вечора, тут в Українському Народному Домі, при 140 Проспект вул., 86-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує панель, темою якого є: „Знеславлення українського імени".

Особи, які беруть участь у цьому панелі, це: д-р Богдан Витвицький, Галя Козак, голова Української Ліги проти Знеславлення, д-р Мирон Куропась та Ігор Ольшанівський, голова Організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні.

Управа Відділу опрацювала п'ять питань, на канві яких будуть говорити панелісти. Ці питання: 1). Яка характеристика і який корінь цього знеславлення; 2). Чому саме тепер виринула ця проблема?; 3). Які є можливі наслідки цього знеслав лення для українців?; 4). Як ми, як громада, в Америці досі протиставилися цьому? 5). Що можна зробити сьогодні і на майбутнє?

Після панелю — запити і дискусія.

Появився перший том статтей ред. В. Давиденка

Ню Йорк. — Цього року виданням Асоціяції Діячів Культури появився перший том — 416-сторінкова книжка статтей публіциста, мовознавця і журналіста, довголітнього редактора „Свободи" пок. Вячеслава Давиденка (нар. 25-го липня 1905 року, помер 27-го квітня 1978 року). Упорядник цієї книжки — дружина В. Давиденка — письменниця і поетеса Алла Давиденко-Коссовська; редактор — проф. Юрій Боровський; обкладинка у виконанні Бориса П. Береста.

„Свою біографію довів мій покійний чоловік Вячеслав Давиденко до 1952 року тобто, до часу, коли був запрошений на постійну працю в редакції щоденника „Свобода", який виходив (і виходить) як пресовий орган Українського Народного Союзу. Повних двадцять років віддано і сумлінно працював він в цій газеті, як літературний редактор, журналіст, автор багатьох статтей на різні теми, що й підказало мені назву запропонованого читачеві першого тому книжки: 'На різні теми'. Свої дописи в „Свободі", крім свого повного імени, Давиденко підписував кількома літературними псевдонімами і криптонімами: Архилог, В-ско, В.Д., В. тощо. Крім регулярної праці в „Свободі", він був один час головним редактором місячника ООЧСУ 'Вісник', журналу для молоді 'Крила' (пізніше 'Крилаті'), допомагав українським молодим авторам, редаґував мову старших авторів".

У передмові проф. Ю. Боровський визначує перший том статтей В. Давиденка за чотирма розділами: 1). Політичний калейдоскоп, 2). Література і критика, 3). Мова, 4). Різні теми. Автор передмови теж підкреслює, що „Легко зрозуміла літературна мова книжки робить її доступною кожному українському читачеві. Широкий вибір творів робить збірку В. Давиденка цікавою для широкого кола читачів. У підготовці до друку знаходиться другий і третій томи творів В. Давиденка".

У книжці, крім статтей В. Давиденка, що їх супроводять світлини із публіцистичного і громадського життя покійного редактора, можна теж прочитати: „Слово від упорядника", „Передмова", „В. Давиденко. Мій життєпис", „До автобіографії", „Замість некрологу".

В справі книжки слід звертатись на адресу: Alla Davydenko, 881, Washington Ave. Brooklyn, N. Y. 11225.

Ляльковий „парлямент" УССР відбув свою сесію

Київ. — Київська газета поінформувала, що ще 27-го березня ц.р., там відбулася перша сесія Верховної Ради Української ССР, тобто лялькового „парляменту", який передбачений совєтською конституцією тільки для форми, бо він і так нічого не рішає, а якщо голосує то все одноголосно і то тільки над справами, які вже раніше були рішені компартією, зглядно Політбюром в Москві і передані до виконання київськими вислужниками.

Головою Верховної Ради УССР обрано директора Інституту фізіології Академії Наук України, академіка Платона Костюка. Депутати заслухали доповіді мандатної комісії і прийняли постанову про визнання повноважень усіх 650 депутатів, обраних під час виборів 24-го лютого. Газета „Радянська Україна" й інші пишуть, що серед „обраних" є партійні і державні діячі, робітники, колгосники, керівники підприємств і організацій, спеціялісти народного господарства, діячі науки і культури, військовослужбовці та інші. Вони, згідно із совєтськими інформаціями, поділяються менш-більш так: 207 робітників, 122 колгоспники, 234 жінки. 117 депутатів — це молоді люди віком до 30 років. Національний склад депутатів такий: українців — 475, росіян — 152, представників інших національностей — 23 чоловіки. Серед них є білоруси, жиди, мадяри, румуни, поляки, греки, молдавани і болгари.

Сесія обрала президію Верховної Ради, головою якої була обрана, зглядно назначена компартією за кулісами, Валентина Шевченко. Виступаючи на сесії із заявою про діяльність Ради Міністрів, Олександер Ляшко заявив, що всю свою діяльність уряд республіки „підпорядкує реалізації завдань висунутих КПСС на сучасному етапі". О. Ляшко пояснив, що „йдеться тут про те, щоб у найкоротші строки вийти на найпередовіші науково-технічні позиції, на вищий світовий рівень продуктивности суспільної праці і на цій основі якісно поліпшити матеріяльні умови життя і праці радянської людини, її духовне обличчя".

Ляшко запевняв також кремлівських лідерів, що „трудящі України незмінно підтримують зовнішньополітичний курс КПСС спрямований на збереження і зміцнення миру, та вноситимуть свій вклад у торжество миролюбної ленінської політики СССР".

В Англії викрили двох совєтських шпигунів

Лондон. — У четвер, 18-го квітня, англійське міністерство закордонних справ мало розмову з совєтським амбасадором Віктором Поповим, якому було сказано, що два совєтські громадяни, які перебувають у Лондоні, повинні залишити країну на протязі семи днів. Мова йде про заступника совєтського військового аташе капітана Олеґа Лося і працівника лондонського відділу „Аерофлоту" Вячеслава Ґріґорєва.

В. Попову було сказано, що О. Лось займався „діяльністю, несумісною з його дипломатичним статусом". В. Ґріґорєв, згідно з заявою британського міністерства закордонних справ „займався недопустимою діяльністю", і якщо він не залишить Англію до вказаного терміну, „проти нього будуть прийняті відповідні заходи". На відміну від Лося, Ґріґорєв не має дипломатичної недоторканости і теоретично міг бути притягнутий до суду, але англійський уряд, взявши курс на поліпшення відносин з Москвою, вважав за потрібне обмежитися його висланням.

Совєтська амбасада відгукнулася розгніваною заявою, в якій сказано, що вислання Лося і Ґріґорєва „є недружним актом і цілком безпідставне". За твердженням амбасади, воно являє собою „політичний акт" і „має провокаційний характер".

Представник уряду заявив, що міністер закордонних справ Англії сер Джефрі Гов прагне „до поліпшення відносин і до поширення контактів з Совєтським Союзом", але це не означає зміни англійської політики „щодо діяльности такого роду, якою займалися капітан Лось і Ґріґорєв".

Останнім совєтським дипломатом, висланим з Англії, був Аркадій Ґук. Його ім'я виплило торік на суді одного англійського шпигуна. На судовому процесі виявилося, що А. Ґук був полковником КҐБ і совєтським резидентом у Лондоні.

Разом з Лосем і Ґріґорєвим з 1981 року з Англії були вислані в загальній кількости 12 громадян СССР.

М. ҐОРБАЧОВ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ В НАРАДАХ ВАРШАВСЬКОГО ПАКТУ

Москва. — Пресове агентство ТАСС повідомило, що генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов особисто братиме участь у нарадах членських держав Варшавського Пакту, які мають відбутися в кінці квітня цього року. Спершу, ще за життя Константина Черненка, членські держави плянували скликати такі наради в Софії, але тепер, враховуючи заокруглену річницю існування Пакту, 30-річчя якого припадає в травні, наради відбудуться у Варшаві, столиці Польщі, де цей Пакт був покликаний до життя.

Участь в нарадах нового совєтського лідера буде також його першою поїздкою поза кордони СССР, кажуть західні політичні спостерігачі. Не зважаючи на те, що совєтське агенство не подає точної дати запланованих нарад, західні дипломати в Москві думають, що вони відбуватимуться 24-го і 25 квітня. Плянована зустріч в січні не могла відбутися з огляду на затяжну хворобу К. Черненка, який вже тоді був тяжко хворий і кремлівські речники правдоподібно очікували на його смерть кожної хвилини, хоч Черненко жив ще після того два місяці і помер в березні.

Лідери членських держав Варшавського Пакту коротко зустрічались у Москві після похоронів Черненка і обіцяли зміцнити зв'язки між собою та працювати в напрямі роззброєння і повернення до політики детанту. Плян нарад був також вже тоді дискутований учасниками, але остаточної дати не було визначено.

Варшавський Пакт був покликаний до життя в травні 1955 року і до нього увійшли усі сателіти комуно-московської імперії, а саме: Болгарія, Мадярщина, Польща Чехо-Словаччина, Румунія і, очевидно, Совєтський Союз.

Міністри закордонних справ і оборони цього Пакту також братимуть участь у запланованих нарадах. Дев'ять днів тому міністер оборони СССР маршал Серґей Соколов побував у Варшаві і там вів підготовчі розмови з речниками польського міністерства оборони.

Дипломати в східньоевропейських країнах переконані, що між членськими державами існує різниця в поглядах на багато справ, а румунський президент Ніколае Чаушеску ще й досі не хоче погодитися на розміщення совєтських нуклеарних ракет на румунській території. В багатьох випадках Румунія не брала також участи в загальних маневрах, зокрема тактичних нуклеарних військ. Чаушеску свого часу проповідував навіть ліквідацію Варшавського Пакту і Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), як крок в напрямі замирення у світі.

Конференція Варшавського Пакту матиме також нагоду зайняти виразніше становище до роззброєневих розмов у Женеві і заслухати першої політичної промови М. Ґорбачова на не цілком совєтському форумі.

В СВІТІ

В ІЗРАЇЛІ ВІДЗНАЧИЛИ В кінці минулого тижня день голокосту з участю прем'єр-міністра Шимона Переза і багатьох членів уряду та лідерів політичних партій. Навіть колишній прем'єр Менахем Беґін, який звичайно не бере тепер жадної участи в політичному житті, прибув на цю сумну урочистість. Головним промовцем на церемонії в Єрусалимі був міністер закордонних справ Їцак Шамір, який заявив, що „ми вважаємо німецький нарід історично відповідальним за трагедію голокосту і жахіття, які спали на нас під час Другої світової війни. Ця відповідальність буде переходити з покоління в покоління і про це ми не сміємо забувати". Виступ Ї. Шарона по різному був оцінений політичними аналітиками і не всі погодилися з проповідуваною ним загальною відповідальністю.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІЙ СПРАВ Польської Народної Республіки наказало перевести основні зміни в керівництві поліції в Кракові. Міністерство наказало звільнити з посади шефа поліції, його заступника й інших високих поліційних керівників. Їхні місця зайняли тимчасово прислані з Варшави осібняки, правдоподібно з державної служби безпеки. Як відомо, недавно краківська поліція в бестіянський спосіб змасакрувала тіла о. Тадеуша Залєского і французького підприємця Фредеріка Кастейна. Очевидно, ця справа набрала міжнародного розголосу і з протестами виступила польська ієрархія і французьке міністерство закордонних справ.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР ЮНЕСКО, організації Об'єднаних Націй для справ освіти, науки і культури Амаду Матар М'Бов, зумів переконати прем'єр-міністра японського уряду Ясугіро Накасоне й інших членів його кабінету, що Японія не повинна виходити з ЮНЕСКО тільки тому, що з неї вийшли інші держави, які незадоволені керівництвом. Контроверсії в ЮНЕСКО почалися вже від давна і то по двох лініях — фінансовій і політичній, хоч ця міжнародна організація ОН не є політичною. На протязі своєї історії вона все підтримувала комуністичні і прокомуністичні уряди, а найбільше Совєтський Союз, і ніколи не розраховувалась з витрат. Уряд ЗСА нарешті покінчив з витратою грошей податковців на втримання ЮНЕСКО, в сумі 47 мільйонів долярів річно і припинив не тільки своє членство, але й вплату грошей. Японія зробить те саме в майбутньому, якщо загальна діяльність ЮНЕСКО не зміниться, — кажуть спостерігачі.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОЇ АФРИКИ, який недавно перевів довші розмови з лідерами політичних партії Намібії, заявив, що уряд його країни скоро надасть обмежену самостійність для цієї території, залишаючи за собою тільки міністерство оборони, бо Намібія не буде спроможна оборонятись, принаймні у початковій стадії, якщо якась країна застосує проти неї агресію. Намібія складається з території південнозахідньої Африки де населення переважно чорне і де ситуацію починають опановувати революціонери з організації СВАПО. Президент Петер Бота відмітив, що Південна Африка не толеруватиме поширення комунізму в цій частині світу і змагатиме до створення демократичного уряду Намібії.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ будують новий будинок для приміщення своєї амбасади в Москві. При реалізації плянів будови показалося, що будівля правдоподібно буде багато більше коштувати, як раніше передбачав кошторис і 147 мільйонів долярів не вистарчать для завершення проєкту. Будівля буде випосажена модерним електронічним устаткуванням заінстальованим американськими інженерами-спеціялістами. Раніше при відновленні старого будинку працювали совєтські „спеціялісти", які понатикали різних підслухових апаратів в усіх можливих місцях амбасади.

ЗСА ВІДКИНУЛИ „МИРОВУ" ПРОПОЗИЦІЮ НІКАРАҐУА

Вашінґтон. — Речники Адміністрації президента Роналда Реґена заявили, що Білий Дім не може прийняти так званої „мирової" пропозиції прокомуністичного уряду сандіністів в Нікараґуа, бо ці пропозиції є нічим іншим, а тільки пропаґандивним маневром з метою підтримати тих американських конґресменів, які ведуть кампанію проти уділення допомоги у висоті 14 мільйонів долярів для антикомуністичних повстанців.

Державний секретар Джордж Шулц, після майже двогодинної наради в Білому Домі заявив, що ЗСА, на жаль, не можуть поважно потрактувати пропозиції нікараґуанського „президента" Данієля Ортеґи, з огляду на її пропаґандивний тон і закид, що Уряд ЗСА, плянує аґресію проти Нікараґуа.

В Капітолі, група демократичних сенаторів відбула окрему зустріч і також застановлялася над текстом пропозицій Д. Ортеґи і можливою альтернативною розв'язкою допомоги повстанцям, чого домагається Президент. Демократи сумніваються чи в цій справі можна буде осягнути двопартійного порозуміння чи компромісу Конґресу з Урядом.

Після нарад Уряду Білий Дім видав короткий комунікат у якому говориться, що Вашінґтон радо вітатиме конструктивні пропозиції замирення ЗСА з Нікараґуа але раніші передумови Білого Дому про виведення закордонних дорадників, головно кубинських і совєтських з тієї країни мусять бути дотримані. Вміжчасі стало відомо, що совєтські „дорадники" не тільки адміністративно співпрацюють з урядом Д. Ортеґи, але беруть участь у фронтовій війні проти партизанів, а також розпрацьовують пляни контратак нікараґуанського війська і керують модерною зброєю і зв'язком.

Крім того у пропозиції сандіністів немає ані слова згадки, що вони готові співпрацювати з іншими демократичними політичними партіями, а усі їхні заяви про демократичність Нікараґуа нагадують такі ж заяви інших комуністичних урядів, в тому числі також Совєтського Союзу, протектора сандіністів.

Помер президент Бразилії Т. Невес

Ріо де Жанейро, Бразилія — В неділю, 21-го квітня 1985 року тут помер на 75-му році життя після тяжкої хвороби президент Бразилії Танкредо Невес, який був обраний першим цивільним президентом після 21-го року урядування військової хунти, але не був заприсяжений з огляду на хворобу і державою досі керував і продовжує керувати віцепрезидент Хозе Сарні, який зараз таки після смерти був заприсяжений виконуючим обов'язки президента, хоч, як кажуть політичні спостерігачі, розписання нових виборів на протязі двох чергових років не є виключне.

Померший президент Т. Невес 38 днів боровся з тяжкою хворобою і перейшов сім складних операцій з надією на виздоровлення, але лікарі не змогли врятувати йому життя. Діючий президент Х. Сарні звернувся до бразилійського народу із запевненням, що він реалізуватиме програму Т. Невеса і усі обіцяні ним зміни наступлять на протязі чергових двох років. „Наша політика буде збудована на моральних принципах, дружній співпраці з усіма політичними партіями і закордонними державами", — заявив діючий президент.

Тіло померлого президента буде виставлене у президентському палаці. Похорони, з участю багатьох закордонних представництв, заплановані на середу, 24-го квітня, у його родинній місцевості.

Цивільні політичні партії надіялись, що уряд Т. Невеса зуміє вивести бразилійську економіку, як то кажуть на „чисті води", знизити інфляцію і рецесію, створити нові варстати праці для численних безробітних і поправити відносини не тільки із З'єднаними Стейтами Америки, але також з іншими країнами світу, зокрема великими індустріяльними країнами, що захотіли б інвестувати свій капітал у бразилійську економіку, а головно індустрію з огляду на дешевого робітника в тій країні. Так однак не сталося, і політичні аналітики вже почали передбачати новий хаос у цій латиноамериканській країні, яка не мала ще можливости зробити доброго початку до привернення демократичної системи і поправи соціяльних умовин місцевого населення.

В АМЕРИЦІ

ШИРОКО ВІДОМИЙ ДІМ для умово хворих на Стетен Айленді, Вілловбрук, стоїть знову під загрозою, тому що його гігієнічний стан є дуже поганий. З того приводу хочуть задержати виплату 22 мільйонів долярів з фонду медікер, які цей центр умово хворих повинен отримати.

ВІДОМИЙ БАНКОВИЙ спеціяліст, що займається інвестиціями стане тепер заступником державного секретаря Джорджа Шулца. Джан К. Вайтгед приходить на місце Кеннета Дема, який зрезиґнував, щоб зайняти пост віцепрезидента фірми Ай-Бі-Ем. Про цю зміну повідомив журналістів сам Дж. Шулц, який з жалем прощав свого співробітника К. Дема, який співпрацював з ним від 1970 року.

АМЕРИКАНСЬКИЙ МУЗЕЙ одного з найбільших світових богачів Дж. Пола Ґетті у Каліфорнії закупив на ліцитації в Лондоні ренесансову картину кисти Андреа Мантенія п. н. „Поклін Ісусові" за ціну 10,4 мільйона дол. Це є найбільша сума, яку будь-коли заплачено за одну картину. Музей мусить ще одержати дозвіл на вивіз цієї картини з Европи до ЗСА.

АҐЕНЦІЯ ОХОРОНИ довкілля в ЗСА ствердила, що більшість середніх величиною, як також малих міст, не виповнює вимог щодо трійливих відпадків з фабрик і вони дістаються до публічної системи водопроводів. Також не додержуються приписів такі міста як Ню Йорк, Чикаґо, Клівленд і Балтимор.

В КАЛІФОРНІЇ ПЕРЕВЕЛИ цілотижневі вправи з населенням на випадок сильного трясення землі, які часто навідують Каліфорнію. Однак такі вправи і симульовані знищення землетрусом показали, що ані населення, ані офіційні чинники не були до того належно приготовані і вправи викликали загальний хаос.

ДВА УРЯДОВЦІ ДЕПАРТАМЕНТУ освіти зрезиґнували зі своїх постів під натиском публічної опінії, після того як вони відверто критикували урядову допомогу для навчання калік. Проти їхніх завваг виступили члени Сенату і організації для допомоги калік та немічних.

Р. Пітя призначено на головного суддю

Ірвінґтон, Н. Дж. — Згідно з повідомленням щоденника „Стар Леджер" в Нюарку з 13-го березня ц.р., адвокат Роман Пітьо отримав призначення на головного суддю в місті Ірвінґтон, Н. Дж.

Суддя Р. Пітьо — відомий серед громадянства Ірвінґтону і адміністрації міста, бо це в 1974 році в загальних виборах до Міської ради, був обраний радним на чотирирічну каденцію.

В 1978 році адв. Р. Пітьо дістав призначення і був заприсяжений на суддю Ірвінґтону. Він був першим молодим українцем, що отримав таке високе призначення в Ню Джерзі. На цьому пості працював до березня ц.р., коли це на пропозицію посадника міста Міська рада одобрила його номінацію на пост головного судді.

Суддя Р. Пітьо народився в Німеччині в 1945 році. Родина переселилась до ЗСА і замешкала в Ірвінґтоні. Роман закінчив українську „Рідну Школу" в Нюарку, середню школу в Ірвінґтоні, а опісля в 1967 році Ратґерський університет. В 1971 році закінчив при тому ж університеті школу права і отримав ступінь доктора прав. З 1970 року одружений з Христиною, з дому Ричок. Його родичі Юрій і Софія Пітьо, емерити поселились в Глен Спей, біля оселі „Верховина", а брат Володимир також адвокат, працює для великої фірми в Ню Йорку.

Р. Пітьо

Суддя Р. Пітьо був скарбником і віцепрезидентом Асоціяції Українсько-Американських Адвокатів, президентом відомої і престижевої американської організації „Ротари Клаб", правним дорадником в реґіональних справах міста Кемден, Н. Дж., та адвокатом-арбітром в судових справах Асоціяції Американських Адвокатів. Відбув військову службу і є членом резерви американських збройних сил. Його улюбленим зайняттям є колекція поштових марок і він є членом Українського Філателістичного Товариства в ЗСА. Є співвласником адвокатської фірми в Ірвінґтоні Пітьо-Олесницький-Туретський.

Суддя Пітьо і його родина є членами УНСоюзу.

Писанка притягає увагу журналістів

Провіденс, Р. Ай. — Місцевий часопис „Обзервер", у своєму додатку для розваги, з датою 4-го квітня 1985 року помістив на першій сторінці велику знімку українських писанок та групи українців, що зібралися їх писати в домі Юрія та Марти Кузьмовичів.

Стаття-репортаж п. н. „Писанки — Великодня традиція" пера Поллі Барнс із численними знімками Ерін Раєн дає точні та правильні інформації американським читачам про 2,000-літню українську традицію писання писанок та обдарування ними близьких і родини в часі Великодніх свят.

До цього пояснення П. Барнс на підставі інформацій, що їх вона дістала від господарів дому, та їхніх гостей, описала точно і вірно процес писання писанок, приладдя, яке до того вживається, як і символіку поодиноких взорів.

Репортерка пише також про два календарі, про свячення пасок і про те як українські родини тісно пов'язані спільними переживаннями і традицією, яку привезли зі собою їхні батьки. Вона зазначує, що українці, яких пізнала, це або перше покоління тут народжене

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Усе ще Нікараґуа і спір Реґена з Конґресом

У газетах появилася світлина, як п'ятеро осіб — чотири чоловіки й одна жінка — що належали до державної верхівки президентів Ніксона, Форда і Картера та підтримували й підтримують політику Роналда Реґена супроти Центральної Америки, стоять позаду Президента, який сидить за столом і до мікрофону виголошує передавану через радіо-телевізійну мережу промову, скеровану на адресу Конґресу. Це було 15-го квітня ц.р. Йшлося про 14 мільйонів долярів, що їх Президент хоче від Конґресу на допомогу протикомуністичним партизанам в Нікараґуа. Та промова Роналда Реґена була знову різким актом обвинувачення проти правління „сандиністів" в Нікараґуа. Реґен заперечив, начебто він підтримував громадянську війну в Центральній Америці. Він пригадав, що з початком квітня ц.р. проголосив конкретний плян замирення: щоб уряд Нікараґуа розпочав безпосередні переговори з ворожими йому партизанами за посередництвом і під протекторатом панівної в тій країні католицької церковної ієрархії, щоб на час переговорів проголосити перемир'я та щоб у цій країні відбулися свобідні вибори до нової парляментарної установи з приверненням свободи слова і друку. Сандіністський уряд ту мирову пропозицію відкинув, хоча вона знайшла прихильний відгук в усіх латинських країнах Центральної Америки.

Квота 14 мільйонів долярів дрібна і незначна на тлі мультибільйонового прелемінаря бюджету, що його виготовили республіканські сенатори разом з президентом Реґеном,та який покищо стрінувся з опозицією від демократичної Палати Репрезентантів. Але ця квота 14 мільйонів долярів, що їх Президент хоче зужити на доставу харчів і ліків для партизанів, що їх Реґен завжди називає „борцями за свободу", — та квота наче символічна для визначення підходу до проблеми комунізму та експансивної політики Совєтського Союзу і Куби супроти американського континенту. Палата Репрезентантів має велику більшість демократів — 255: 180 республіканців з ліво-ліберальним головою Томасом О'Нілем у проводі, і ліберальним наставленням супроти СССР і комунізму. Ця демократична ліберальна Палата Репрезентантів принципово і вперто противиться політиці Реґена, що наставлена проти експорту комуністичної революції з Москви шляхом через Кубу до Центральної Америки. Реґен у цій своїй останній промові правильно таврував терористичний режим сандиністів в Нікараґуа, де силоміць переселюється десятки тисяч ворожих режимові селян, — де за совєтським зразком створено кацети і звідкіля десятки тисяч осіб уже втекли і далі втікають до сусіднього Гондурасу, створюючи собою нову важку економічну і політичну проблему.Реґен правильно твердив, що потурання тому станові веде невідхильно до війни, а боротьба проти такого стану є саме боротьбою за мир.

Для підкреслення поваги ситуації і рішучости Америки переводиться тепер на терені союзного з Америкою Гондурасу військові маневри, в яких беруть участь 10,000 американського війська, в тому числі 2,000 морських піхотинців плюс одна дивізія спадунів (парашутистів) плюс частини 21,000-ої суходільної армії Гондурасу. Нікараґуа має 62,000-ну армію і 150 танків, яких Гондурас не має взагалі, — Нікараґуа найсильніша своєю армією країна Центральної Америки. Але ці теперішні маневри в найближчому сусідстві Нікараґуа — це показ сили американської суперпотуги і коментатори не виключають, що такий показ сили більше переконає диктаторський комуністичний уряд в Нікараґуа, що треба змінити курс політики, як усі словесні арґументи.

Дня 25-го квітня має відбутися голосування в Сенаті над внеском президента Реґена, щоби признати 14 мільйонів долярів на допомогу борцям за свободу, що ведуть партизанську війну проти комуністичного уряду в Нікараґуа, 30-го квітня таке голосування відбудеться у Палаті Репрезентантів. Урядові кола переконані, що і в цій справі Реґен переможе. А в журналі „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 22-го квітня можна було вичитати, що коли б Конґрес не признав Президентові отих 14 мільйонів долярів, то існуючий під контролею республіканців промисл напевно подбає, щоб цю квоту Президент одержав. Але правильним був недавній коментар на телевізійному показі, що закордонної політики не можуть вести 435 конґресмени плюс 100 сенаторів — визначувати закордонну політику і вести її може тільки Президент, який у своїх рішеннях спирається на тільки йому одному доступних інформаціях і на пораді від фахівців. Понад партіями стоїть держава і у кермі держави стоїть Президент. Америка щаслива, що цим президентом є тепер Роналд Реґен.

Михайло Кучер

ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ В СССР

Аспекти демографічної становища в Совєтському Союзі — тема важлива для всіх поневолених Москвою народів. Вони будуть мати все більший вплив на всі ділянки, в тому суспільно-економічні в СССР, а за тим й на політику центрального уряду.

Найбільш важливим аспектом є кількість населення, його статево-віковий склад, кількість народжень і смертей, в тому й дитяча смертність, зокрема в національних республіках.

Кількість населення Совєтського Союзу рівняється приблизно 270 мільйонам і ця кількість зменшується. З кінцем 40-их років той рівень був стабільним і високим 25-27 проміле, себто 25-27 народжень на тисяч чоловік населення. З 1960-их років помічається зменшення того рівня до 17-18 проміле 1970 року.

Є кілька причин зменшення кількости народжень — хутка урбанізація, жінки почали масово працювати зарібково, побільшення освіти, брак помешкань, велика кількість розводів, коли розведені знову не одружуються і велика кількість абортів.

Без огляду на такі причини, кількість народжень побільшується в середній Азії Тут треба згадати Південний Казахстан, Узбекську і Туркменську республіки. Це вартий уваги приклад. Населення Узбекістану — одна третина населення України, але кількість учнів шкіл — половина кількости українських.

У 1960 році в СССР народилося 5.3 мільйона немовлят, а вже 1970 року тільки 4.1 мільйона. Причини — погіршення життєвих умов. У містах Середньої Азії також помічається зменшення кількости народжень. В середині 60-их років смертність почала збільшуватися і дійшла до 60 відсотків. Причини — зріст алькоголізму, погане харчування, погане лікування.

У Совєтському Союзі лікарів більше як в ЗСА, але медичних сестер два-три рази менше, санітарок-помічниць медичних сестер у 20-25 разів менше. Тому в Совєтському Союзі помічається явище, що не має прикладу в країнах Заходу. За останні 15 років довжина життя мужчини зменшилася на два роки. Жінки також починають жити коротше. Але в Совєтському Союзі є найбільша різниця в довжині життя мужчин і жінок — 10 років. Себто жінки живуть на 10 років довше, як мужчини.

Дуже зросла дитяча смертність. 1972 року вона складала 22.7 на тисячу народжень. А це було в 6.5 разів нижче рівня 1913 року. З 1973 року смертність почала збільшуватися і у 1976 році досягла 27.1 на тисячу народжень. Опісля ми не маємо даних совєтської статистики. Неофіційні дані кажуть про 30 і більше смертей на тисячу народжень.

Щоб цей процес якось змінити є кілька способів — зменшення вжиття алькоголю, поліпшення харчування і побутових умов населення. Тепер демографічне становище в Совєтському Союзі починає все більше впливати на політику центрального уряду у сфері економічній, воєнній та міжнаціональних відносин в межах Союзу. В залежності від зросту смертности почалась зменшуватися кількість робітників. 1980 року цей зріст мав вже тільки 1.5 млн осіб. А 1982 року зросту взагалі не було. Починається зменшення робочої сили. В залежності від того мусить погіршитися економічне становище Совєтського Союзу. Тепер офіційно зріст промисловости є 4 відсотки. А це сталося тільки завдяки великій міґрації сільського населення. У нечорноземній зоні РСФСР зменшення сільського населення складало за окремими областями між 1970 і 1979 роками від 20 до 35 відсотків. Уже тепер у сільському господарстві працює менше 10 відсотків працездатних і то їх вік наближається до пенсійного. Тому зменшується тваринництво, а, наприклад, продукція льону менша рівня продукції 1913 року. Якщо цей процес піде далі, то він практично означає ліквідацію сільського господарства. Це признає навіть совєтська література. Хто ж буде тоді кормити величезну країну? Вже тепер зменшується кількість добутого вугілля. Експлуатація лісів ненормально велика, що негативно впливає на підсоння. Великий брак здорової води до пиття.

Демографічне становище в Совєтському Союзі починає впливати і на збройні сили. Вояки совєтської армії є у віці 18-20 років. 1960 року народилося немовлят-хлопців приблизно 2.65 мільйона. Вони пішли до армії 1978 року. А вже в 1966-1970-их роках народжень було тільки 2 мільйони. Тому 1981 року до армії пішло на 160-180 тисяч менше як 1978 року. В армії служать два роки і в армії вже менше вояків на 300-350 тисяч осіб. До 1987 року ця цифра буде 1.2 - 1.3 мільйона. Загальна цифра зменшення складу армії буде не менша 1.5 мільйона солдатів.

Кількість не-росіян — азіятів в армії у половині 80-их років була приблизно 15 відсотків, а як правило такі рекрути погано знають московську мову і буває не розуміють команди. Вихід — підвищити роки служби в армії, але це відіб'ється на економіці — зменшення кількости робітників.

Існуюче демографічне становище вже показує вплив на характер міжнаці-

(Закінчення на стор. 4)

Іван Фур

УКРАЇНСЬКИЙ ГОСПОДАРСЬКО—ЕКОНОМІЧНИЙ СЕКТОР

У боротьбі за господарсько економічне відродження і ріст українського народу в часі поміж двома світовими війнами на західньоукраїнських землях, на одно з перших місць висунено клич „кооперативні об'єднання і свій до свого", який став гаслом дня і його практично в щоденному житті примінював весь народ, усі його прошарки і верстви. Цей клич став символом господарського відродження, він уможливив зібрати потрібні власні фонди на розбудову кооперації, приватного купецтва і промислу. Кооперація своєю сіткою охопила цілий край. Розвивалися і росли Повітові Союзи, Районові Молочарні. Українбанки, росли і поширювали свою працю кооперативні централі, Центросоюз, Маслосоюз, Центробанк, кооперація своєю сіткою крок за кроком охоплювала всі ділянки народного господарства, повстають нові кооперативи, мистецтва, видавничі, промислові, а йдучи за кличем „в здоровому тілі здорова душа" постали кооперативи здоров'я, які дбали про здоров'я, гігієну і здорове харчування своїх членів, для тої цілі удержувано лікарів, дентистів і гігієністок.

Велику усвідомлюючу акцію вела українська преса, яка доходила до всіх закутин краю і яка стало підкреслювала, що тільки власними силами і власною співпрацею дійдемо до великих і корисних успіхів.

По містах росло приватне українське купецтво, ремісництво всіх фахів, розвивався рідний промисл, „Луна", „Калина", „Дендра", „Нова Фортуна", „Сталь" й інші. Вслід за тим росло і успішно працювало рідне шкільництво, культурно-освітнє і наукове життя та організації молоді.

Окупаційний польський уряд бачив в цьому кличі небезпеку, тому постійно вів акцію на розбиття і послаблення його, перешкоджав часто забороняв, замикав, а навіть брутально нищив (пацифікація). Ворожий світ вів неперебірчиву пропаґанду на розбиття і послаблення того руху, не перебираючи в засобах і методах.

Та народ був невгнутий, стояв твердо при своєму, а коли тут і там знаходилися слабодухи, то і вони зчасом ставши свідомими громадянами, йшли з народом.

Національна гордість і амбіція рости, творити власні культурні і матеріяльні цінності, набрала стихійного гону, опанувала всі прошарки суспільства і це довело, як тоді говорили до „творення держави у державі". Народ віднайшов себе. Віра у власні сили, взаємне довір'я, повна релігійна і політична толеранція, чесна співпраця, це ці шляхетні прикмети, які ціхували в той час український народ і вели його до вершин.

Скажемо, що то було давно, на іншому терені в інших обставинах і інших господарсько економічних можливостях, це так і ні!

Там і тут проблеми були ті самі, — як об'єднати народ, щоб зібрати фонди на його господарсько-економічний і культурний ріст, якими методами і шляхами можна дійти до тої цілі.

Господарсько кооперативні і культурні провідники в рідному краю знайшли ті методи і шляхи, знайшли відповідний клич, який унапрямлював наш народ. Там кожний член народу був на своєму місці, знав свої можливості і вартість, солідно і чесно виконував свій громадський обов'язок. Шлях був правильний, ціль осягнена!

Як бачимо то там і тут проблемою росту і розвою народу, здобування впливів, признання і престижу в сусідів був капітал, гроші, тільки з тою різницею, що там була вбогість, слабі фінансові умовини, народ бідний і ті фонди складав довгими роками; тут українська громада живе в добробуті, своїми фондами розбудовує чужі банки, чужі забезпеченеві установи, чужу торгівлю, а при тому чужу культуру, науку, впливи, політику з великою шкодою для власного народу.

І тут питання, як ті фонди запрягти до нашого воза, щоби вони працювали для нас, нашого народу, культури і науки! Які методи і шляхи можуть об'єднати роз'єднану громаду, об'єднати український капітал!?

Сто років минуло, як ми на цьому терені, а наші господарсько економічні установи все ще не осягнули потрібного росту. Інші етнічні групи, наші сусіди далеко напереді. Наші господарники економісти-фахівці працюють у суто американських фірмах, бо вони краще платні, не виснажують умово фізично. Товчемо „воду в ступі", сваримося за впливи в громаді, а своїми фондами піддержуємо чужі сили, які часто не сприяють, а то й ворожі тій громаді. Не маємо добре редаґованого господарсько економічного журналу, який розробляв би тематику та висував нові господарські пляни і ідеї. Та найголовніше, немає поміж нами ідеалістів фахівців формату Юліяна Павликовського, Остапа Луцького, Андрія Палія, Юліяна Шепаровича й інших, щоби випрацювали нові методи, знайшли нові шляхи, і вказали дорогу до творчого і об'єднаного господарського росту в нашій громаді.

Микола Галів

Справа УНДому в Ню Йорку

Українську громаду метрополії Ню Йорку наприкінці минулого року зустріло велике нещастя, бо згорів Український Народний Дім. У наслідок цієї пожежі багато українських організацій, які мали на протязі довгих років свої домівки залишилися без приміщень і втратили свої надбання. Слід теж підкреслити, що Український Народний Дім був дійсним українським осередком, де відбувались різні українські імпрези, як також був місцем зустрічі української молоді, яка з'їжджалася не тільки з Ню Йорку, але і з далі віддалених місцевостей. Сьогодні перед українською громадою метрополії Ню Йорку стоїть питання, чи вона може бути без свого власного Українського Народного Дому? Напевно подавляюча більшість української громади на поставлене питання відповість — ні. Та, коли кажемо, — „ні", то до цього треба дії, щоб завершити нашу відповідь ділом.

Знаємо, що існують менші й бідніші українські громади, які спромоглися на свої гарні і репрезентативні народні доми. Що ж тоді говорити про великий український Ню Йорк, де є чимало українських центральних організацій, установ, успішних підприємців, купців й визначних та багатих людей. Отже трудно повірити, щоб широка українська громада в Ню Йорку не могла спромогтися на відновлення Українського Народного Дому.

Подумаймо тільки, що понад 30 років тому, коли ми всі і тим самим наша громада була ще зовсім бідна і могла спромогтись на свій Український Народний Дім, а сьогодні, де ми всі розбагатіли питання Українського Народного Дому поставлено під сумнів! Чому?

Пригадаймо собі, хто був ініціятором і промотором набуття Українського Народного Дому в той час? Ініціятором і промотором, як також і практичним реалізатором цієї справи був інж. Мирон Лепкалюк. Потрібну й корисну ініціятиву інж. Лепкалюка піддержала українська громада не тільки морально, але й матеріяльно, купуючи уділи, щоб мати свій Український Народний Дім. Очевидно в цьому був також вагомий вклад інж. Мирона Лепкалюка. Тоді, коли ми ще були вбогі, започатковане М. Лепкалюком діло стало дійсністю і Український Народний Дім на протязі того часу сповняв вагому суспільну функцію для зорганізованої української громади.

Напевно у той час ні ті особи, що купували уділи на більшу суму, ні ті, що купували на меншу не робили цього з розрахунком якихось особистих користей, але щоб було якесь місце, де могло б ровиватися українське зорганізоване життя. Гадаю, що ця настанова не змінилась і сьогодні, навіть тоді, коли дехто так не склонний думати.

Сьогодні пекучим стоїть питання, як і що зробити, щоб в Ню Йорку знову був чинний Український Дім. Не можна сказати, що українська громада не є спроможна на Український Дім. Напевно ніхто з нас не бажає, щоб наше українство і наше українське зорганізоване життя кінчалося на нас. Отже треба для нашого молодшого покоління точніше для нашої молоді, залишити певний осередок, де вона, ще хоч за нашого життя, мала б можливість зустрічатись, а наші організації мали своє приміщення.

Є трудність знайти найбільш сприємливу ровз'язку цього питання. Знаємо, що первісним ініціятором Українського Народного Дому був інж. М. Лепкалюк Варто було б його запросити, чи він не подав би практичної розв'язки цього питання. Я вірю, що йому особисто буде залежати на цьому, щоб його ініціятива і вклад гроша та праці, яку він зробив на цьому не закінчилася, але далі існувала. До речі інж. Мирон Лепкалюк був спосібний не лише тоді, але також є спосібний і сьогодні. Він може знайти загальнокорисну розв'язку. Тим більше, що він є успішний професіоналіст. Це не порожні слова. Знаємо, що були великі інженерні компанії і в останньому часі побанкрутували, а інженерна компанія М. Лепкалюка існує і розвивається.

М. Лепкалюк спосібний на певний жест і він може причинитись до відновлення Українського Народного Дому для метрополії Ню Йорку. Якщо дім буде відновлений, то повинні його назвати Український Народний Дім ім. Мирона Лепкалюка. Це повинно бути виявом, що українська громада доцінює його великий вклад для постання Українського Народного Дому. Цю пропозицію повинні взяти до уваги Загальні Збори Українського Народного Дому, що мають відбутись 27-го квітня 1985 року.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали.Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реаґувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Ярослав Падох

ПО ЗОЛОТЕ РУНО

(Відвідини західніх українських громад у 110-річчя НТШ)

I.

Правно існуюче з 11-го грудня 1873 року, на основі затвердження галицьким намісництвом, Наукове Товариство ім. Шевченка від грудня 1983 року до грудня 1984 року відзначувало своє імпонуюче 110-річчя.

Цей ювілей далеко перейшов межі звичайної громадської події. Адже йдеться про дійсно незвичайну, з правом можна сказати, незнищиму громадську наукову установу, яка пережила чотири заборони й розгроми (російські у 1914, 1939 і 1945 роках і німецьку 1941), єдина встоялася досі при житті й повній активності. Велика більшість членів НТШ покинула в 1945 році наново окупований совєтами Львів разом із своїм з 1936 року головою проф. Іваном Раковським, щоб зразу в Німеччині, а швидко після того також у ЗСА, Канаді й Австралії продовжувати у вільному світі працю Товариства Грушевського, Івана Франка, Володимира Гнатюка та плеяди науковців з усіх земель України. Зберігшись після останньої війни, коли тотально розгромлено весь громадський дорібок з-перед „Великого Жовтня", НТШ стало неначе національним пам'ятником, лучником давнього й сучасного, нехай лише у ділянці нашої науки.

Українське громадянство у вільному світі постійно й дбайливо опікується НТШ. Воно щиро відгукнулося на 110-річний ювілей і на його потреби зокрема зв'язані з побудовою нового дому, придбаного саме в ювілейному році. Багато наших громад у східніх стейтах ЗСА влаштувало ювілейні зустрічі получені зі збіркою на ювілейний дар НТШ. А зокрема на заплату дому, де вперше бібліотека й архіви товариства знайшли приміщення за всіми вимогами публічних установ. У деяких громадах у найближчому часі відбудуться запізнені, уже приготовані ювілейні імпрези.

Та це лише на Сході Америки. Велике віддалення західніх громад і брак у них Осередків НТШ, які інують на Сході, були причиною того, що громадське відзначення ентешівського ювілею їх обминуло. З уваги на це, й щоб познайомити наші західні громади з НТШ і його віковою історією, здобутками й сучасними потребами, НТШ заплянувало низку зустрічів свого голови на пізні місяці ювілейного року, які з різних перешкод удалося здійснити щойно з початком місяця січня цього року.

Зустрічі заплянoвано на два неповні тижні, але тому, що за традицією й звичаєм громадяни сходяться лише в суботи й неділі, то помістити в тому короткому часі відвідини восьми громад на широко розкинених просторах п'яти чималих стейтів, здавалося сизифовим трудом. Та все ж завдяки прихильності й заходам численних приятелів НТШ на Заході, плян удалося здійснити й то з чималим громадським і фінансовим успіхом.

Щоб закріпити в пам'яті ці дружні й корисні відвідини й зустрічі та подякувати десяткам приязних і жертвенних громадян, а щобільше, щоб утривалити й розбудувати тісні зв'язки східніх і західніх українських установ й їх членів в Америці, кидаю на папір жмуток на бігу занотованих подій і спостережень без ніякої претенсії щодо їх точности та вичерпности. Пишу ці рядки у почутті великої вдячности, а водночас, як привіт дуже численним, як на короткий час відвідин, новим, дай Боже, тривалим приятелям, особистим і спільного всіх нас НТШ.

Сакраменто

Десятого січня. Полет з Ню Йорку до Сакраменто імпонуючий: вісім годин часу, враховуючи півгодинну перерву в Денвері, понад тузіном стейтів, майже прямий перетин З'єднаних Стейтів Америки напоперек, від Атлантійського до Тихого океанів, від замороженого Ню Йорку до майже тропічної Каліфорнії. Тільки уявіть собі труднощі ще перед відлетом пакуючи валізку: що брати? Вирішує дилему практична дружина: одне і друге. На зиму й літо. І ось з одної відкритої валізки перед вами — дві й то поверхи набиті.

Літак з вини непогоди запізнився й треба було бігом пересістися до другого, щоб з Денверу дістатися до Сакраменто. Але баґаж не був такий скорий; доручили його додому щойно біля півночі, коли кінчалася перша зустріч із західньою громадою й прийшов час таки відпочити.

Назустріч до порту виїхав інженер Микола Костирко, колишній старшина українських визвольних армій, патріярх своєї громади. Широка усмішка, типова східньоукраїнська гостинність і готовість не щадити часу й труду для громадської справи. Він же головний кольпортер української книжки, й історичних портретів, що їх сам майстерно наклеює на штудерні вирізки з дерева й організатор українських імпрез призначених для своїх і чужих. В дорозі до дому свого сина д-ра Юрія, професора місцевого університету, розповідає про місцеву громаду й її активність. Вона зорганізована в Українському Клюбі спадщини (геритедж) Північної Каліфорнії, що її головою є мгр Юрій Олійник, професійний піяніст, заступником голови д-р А. Наклович, секретаркою Ольга Суддя й скарбником Олекса Качмар. Хоч Сакраменто віддалене від Сан Франсіско на коло сто миль (що каліфорнійські розміри в можливість подорожування її жителів є дрібничкою) проте ще неначе передмістя Сан Франсіско, то Український клюб тут веде широкозакроєну культурну й інформативну діяльність далеко поза своїм містом. З його скромного, але культурно оформленого періодичного бюлетеню прикрашеного мапкою України і тризубом, можна вичитати хроніку живої активности: участь у міжнародному різдвяному показі звичаїв у Голлидей Інн, вдержування постійної виставки українського мистецтва у Залізничому музею, щорічна участь у славному Камелія Фестивалі й виставки української культури в публічних бібліотеках, організованим стейтом ярмарках тощо. Недавно місцевий посадник проголосив День пошани для українських в'язнів у совєтських тюрмах і засланнях, а в публічних школах влаштовано виклади української історії. Про Україну довідується найширша місцева громада, шляхом радіо, телевізії й статтей в місцевих часописах. У бюлетені чимало проголошень, які говорять про внутрішнє життя й зв'язки самої громади: Маланку, пікніки, танкові вечори й недільні Служби Божі на жаль, в чужій каплиці св. Ігнатія й то в пополудневу пору.

(Продовження буде)

З життя Відділу ТУІА в Міннесоті

У суботу, 23-го лютого в залі св. Арх. Михаїла в год. 6-ій вечора відбулися дві доповіді на тему „Зміни нашого часу". Вечір відкрив голова Відділу д-р інж. Степан Тисовський, довголітній учасник культурного життя міст Міннеаполісу і Ст. Полу. Він розповів дещо про працю Відділу, заснованого в 60-их роках. Відділ щороку влаштовував два-три виклади з різних ділянок. З радістю згадав про зріст членства Відділу. Потім панна Полець, голова студентської Громади, представила обох доповідачів інж. Олександра Полця та інж. Зенона Степчука. Обидва вони беруть участь у громадському житті і можна їх зачислити до тієї зміни, котра проходить по всіх громадах.

Інж. Полець у своєму викладі представив, як виглядає новочасна будова шляхів. Шляхи—це неначе жили в організмі. Від добрих шляхів залежить культура цілої країни. Він зупинився на одному відтинку шляху ч. 94 на північ від Міннеаполісу з узглядненням розвою електричної сітки, газових проводів і т. д. Він користувався добрими прозірками для кращого зрозуміння доповіді. Одна миля шляху ч. 94 коштує 40 мільйонів долярів. Інженер поділився багатьма цікавими відомостями з ділянки шляхобудівництва. „Інженерських" тем не треба лякатися, бо із них можна дещо цікавого зачерпнути.

Інж. Степчук розказав про фабрики в майбутньому. Нові часи, суперництво між державами вимагають змін у продукції. Недавно почали будувати недалеко Дітройту так звану „фабрику майбутнього". Вона має працювати без робітників, а її продукція буде відбуватися під контролею центрального компютера. Цей компютер буде контролювати всі чинності інших компютерів. Ця нова фабрика знаходиться в Саґінові. Пустять її в рух у 1987 році. Було показано і схему фабрики. Цікаво було бачити фабрику з-перед 100 літ. Перший апарат був збудований в 1946 році.

Доповідач ширше зупинився на продукційній системі, яку започаткував Генрі Форд.

Автором другого реферату був д-р інж. Ґамота, а інж. Степчук переклав його на українську мову, бо і сам в тій ділянці не чужий. На викладах було поважне число наших громадян.

Василь Пакуляк

50,000 ДОЛ. ЗА 10 ДОЛ.

У ВІЦІ ВІД 25 РОКІВ ЗА 10 ДОЛ. (МАЙЖЕ 3 ЦЕНТИ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ НА 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПО ІНФОРМАЦІЇ СЛІД ЗВЕРТАТИСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ, АБО ПИСАТИ ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Баль інженерів в Торонто

Товариство Українських Інженерів у Канаді, Відділ Торонто, за давнім звичаєм влаштовує кожного року на початках лютого Баль інженерів, щоб забавитись в колі приятелів і щоб придбати фонди для праці Товариства, яка охоплює симпозії на технічні й нетехнічні теми, доповіді на теми розвитку індустрії і технології в Україні та в світі, і включає також видавання бюлетеню, вечірки для студентів-градуантів і пікніки для членів товариства з родинами і гостей.

Звичайно товариство поза членськими вкладками і приходом з балю інженерів не має інших фондів на свою працю, але з цих приходів товариство дає частину їх на громадсько-суспільні цілі. І так в минулому влаштовано баль і льотерію, з яких приходи призначено на Катедру Українознавства при Торонтонському Університеті. Цього року управа товариства рішила призначити половину приходу на фонд Української Опери, яка з таким завзяттям працює над поширенням української культури, але не все мало повну підтримку нашого громадянства, як це мало місце в 1984 року, коли вистави „Наталки Полтавки" й „Запорожця за Дунаєм" не увінчались фінансовими успіхами. Оперне Товариство завзято працює над покриттям дефіциту і в цьому заслуговує на допомогу нашого суспільства.

Баль інженерів відбувся в суботу, 9-го лютого ц.р., в готелі Роял Йорк. Програма вечора включала також мистецьку програму, в якій виступала солістка Канадської Опери Іванка Коломиєць. Господарем балю був інж. Ігор Чума. Його легкий гумор, добрі жарти і контакт з присутніми в великій мірі причинилися до успіху балю.

І. Коломиєць, яка може не всім присутнім добре відома, має прекрасний голос і вона „чується вдома" в оперних аріях, як і в легких естрадних мелодіях, в чому їй допомагав Алберт Криволт своїм музичним супроводом. Співачка легко нав'язала контакт з гістьми й її надпрограмова візита при столах створила дуже приємну атмосферу. Вона тепер виконує головну ролю в опері „Козі Фан Тутте" і всі ми бажаємо їй якнайбільших успіхів.

Щоб получити корисне з приємною забавою при звуках оркестри „Небозвід" члени Оперного Товариства зорганізували льотерію й в часі балю відбувся виграш. Щасливцями у виграшах нагород були відомі диригенти Квітка Зорич-Кондрацька й Остап Брездень.

Гості добре забавлялися при звуках приємних мелодій і час скоро проминув.

Члени балевого комітету розходилися домів з жалем, що баль так скоро скінчився, але з приємним почуттям добре виконаного обов'язку. Хотілося б щоб зібрана сума була далеко більша й щоб скоро можна було зібрати фонди на постановку опери „Тарас Бульба", над підготовкою якої праця вже йде повною парою.

Душею комітету був голова Відділу інж. Ігор Сеньків і йому, його дружині Христині й членам комітету належиться признання за їхню працю.

Н.Ч.

БРИТАНСЬКЕ МІНІСТЕРСТВО наказало викинути з країни лівійського індивідума, якому поліція доказала зловживання закордонною валютою фальшування паспортів і діяльність, яка не є згідна із статусом чужинців в Великобританії. Лівієць Аль Аті працював на міжнародному летовищі в Лондоні. Він повинен покинути Великобританію до 48 годин.

ГОЛОВА КРАЙОВОГО комітету Демократичної партії Пол Дж. Кирк, промовляючи на сніданку з журналістами в Лос Анджелесі, нещасливо висловився про задержання соціяльної допомоги для тих, які її не конечно потребують. Він заявив, що Уряд повинен розглянути задержання такої допомоги і тим викликав широке невдоволення у рядах своєї партії та серед демократичних сенаторів і членів Палати Репрезентантів, які є проти такої пропозиції Уряду.

ТЕД ТЕРНЕР, ВІДОМИЙ австралійський підприємець, що є тепер власником радіових і телевізійних каблевих станцій в Атланті, викликав величезне порушення у господарському світі своєю пропозицією купити телевізійну станцію Сі-Бі-Ес. Він запропонував цю купівлю за акції свого підприємства, але власники Сі-Бі-Ес, до якої належать також радіові програми і платівки та журнали, бороняться проти того із піддержкою фінансових аналітиків із Волл Стріт.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 10

Л. Ткачук, Форт Ірі	67.00
К. Кучер, Воррен	20.00
Ю. Мусій, Торонто	17.00
Б-во св. Володимира, Торонто	15.00
С. Павлишин, Мейпл Гайтс	15.00
О. Островерха, Бруклин	14.00
В. Демчук, Бурке	12.00
М. Шумило, Лексингтон	12.00
І. Боченський, Міса	10.00
О.Г. Врублевський, Фріленд	10.00
І. Лико, Рочестер	10.00
В. Никифорук, Джексон Гайтс	10.00
М. Федорака, Філядельфія	10.00
І. Аврамчук-Клим, Статен Айленд	7.00
І. Бойчук, В. Трентон	7.00
П. Божик, Гемтремк	7.00
І. Гута, Трой	7.00
В. Копельців, Колюмбус	7.00
В. Левицький, Айслінгтон	7.00
В. Пасічняк, Данкирк	7.00
А. Фута, Рочестер	7.00
о. А. Булавка, Балтимор	5.00
Полк. А. Войновський, Кергонксон	5.00
Г. Левицька, Міннеаполіс	5.00
М. Хома, Балтимор	5.00
І. Хомко, Пассейк	5.00
Б. Чубата, Філядельфія	5.00
В. Чуміловська, Скенектеди	5.00
Б. Волошинович, Ст. Пітерсбург	4.00
А. Нестор, Гартфорд	4.00
В. Павленко, Філядельфія	4.00
І. Ярема, Прейнфілд	4.00
І. Гнатів, Йонкерс	3.00
М. Крук, Бруклин	3.00
Е. Бабюк, Монтреаль	2.00
С. Білий, Роєл Овк	2.00
Р. Білоус Кратко, Лейквуд	2.00
Л. Блонарович, Ричмонд	2.00
П. Брама, Чикаго	2.00
Д. Вирста, Рочестер	2.00
П. Гусак, Ню Йорк	2.00
С. Ґерловський, Філядельфія	2.00
Т. Давидович, Монтреаль	2.00
М. Дембіцький, Гарвард Гайтс	2.00
Р. Домбчевський, Рочестер	2.00
О. Загайкевич, Кренфорд	2.00
С. Зачко, Норт Гейвен	2.00
Л. М. Зобнів, Бінґгамптон	2.00
М. Кавка, Дрексел Гілл	2.00
М. Ковалевський, Ютика	2.00
З. Коваль, Севиклі	2.00
М. Ковбаснюк, Джерзі Ситі	2.00
П. Когулька, Бруклин	2.00
О. П. Копачівський, Гамільтон	2.00
М. Кострицький, Філядельфія	2.00
Н. Краєвський, Гіллсайд	2.00
О. Левицький, Вудгейвен	2.00
П. Лішак, Янгставн	2.00
В. Макійчук, Стратфорд	2.00
А. Мазаренко, Перу	2.00
М. Малинівський, Рочестер	2.00
Р. Мандзій, Ню Йорк	2.00
С. Матвійків, Вільмінгтон	2.00
М. Матіяш, Нюарк	2.00
Л. Медицька, Парма	2.00
Х. Мех, Н. Гантінгтон	2.00
А. Моцьо, Чикаго	2.00
О. Мудра, Рочестер	2.00
І. Мулькевич, Торонто	2.00
І. Назар, Голлівуд	2.00
Л. Новицька, Чіктовага	2.00
Т. Онуфрик, Лонг Айленд Ситі	2.00
П. Папроцький, Джеймсбурґ	2.00
Я. Почтар, Пікваннок	2.00
Н. Преґар, Міннеаполіс	2.00
Б. Рибчук, Н. Колдвел	2.00
С. Сандович, Ню Йорк	2.00
Д-р О. Сацюк, Сен Джерман	2.00
С. Сколоздра, Бриджпорт	2.00
Н. Слук, Рочестер	2.00
В. Сохан, Лейк Кармел	2.00
Г. Ткач, Чикопі	2.00
А. Токе, Фт. Лодердейл	2.00
А. Трач, Маямі	2.00
І. Тот, Флашінг	2.00
Ю. Укарма, Норвич	2.00
о. Н. Федорович, Шарлерой	2.00
Г. Фірман, Озон Парк	2.00
К. Шевчук, Рочестер	2.00
С. Шилькевич, Трентон	2.00
А. Юхта, Якіма	2.00
М. Павлюк, Гантсвілл	1.00

Дванадцятиріччя радіомовлення „Гомін України" в Дітройті

13-го березня 1973 року українці Дітройту почули перші звуки нової радіопрограми „Гомін України" на хвилях 1090 AM з радіостанції (тепер) WCAR.

Кирило Цепенда

Назву для нової радіопрограми вибрав керівник Кирило Цепенда, і вона дуже вірно віддзеркалює її напрямні і зміст. Відкриття програми розпочинається бадьорою піснею „Живи, Україно", сл. О. Олеся, муз. М. Гайворонського у виконанні нашої славної дітройтської Капелі Бандуристів, диригент Г. Китастий.

Програма закінчується гарною, ефективною піснею „Наш рідний край" муз. В. Тритяка. Вміло і зі смаком дібрані пісні впевняють нас, що музична сторінка цілої радіопрограми буде репрезентована нашими найкращими зразками усіх її жанрів і так воно є до сьогодні. Протягом свого 12-річного існування не пропущено ані одної передачі, що свідчить про велике почуття відповідальности керівника перед українською громадою. Крім українських опер і симфоній передавано театральні п'єси, симфонічні поеми, кантати, найкращі зразки нашої церковної музики, врешті, народні і клясичні пісні у виконанні наших кращих солістів і вокально-інструментальних ансамблів.

Керівник переводив інтерв'ю з місцевими і приїжджими авторитетними громадськими і політичними діячами нашого національного і релігійного життя. Вісті з медицини в опрацюванні д-ра М. Данилюка в дуже доступній формі слухачі сприймають з особистим зацікавленням. Спортові вісті з життя нашого „Черника" передаються відповідно до сезону (М. Богданович) і це має корисний і виховний вплив на спортове життя нашої молоді. Великою допомогою в існуванні і розвитку радіопрограми є майже всі наші підприємці і установи, за що їм щира подяка.

Українці Дітройту слухають передачі з великою увагою, бож це наша найкраща товариська і організаційна сполука. Значення і можливості радіо неоціненні. Засяг радіо більший ніж телевізії. Радіо—це наш безпосередній зв'язок з громадою, це школа і розвага. Щирі гратуляції належаться керівникові „Гомону України" Кирилові Цепенді, який протягом 12 років приносить до наших домів великий скарб-українську пісню. Бажаємо успіхів!

Слухайте нас кожного понеділка від години 2-ої до 3-ої по полудні на хвилях 1090 AM. Передача молоді, згуртованої при ОДУМ, відбувається в перший понеділок кожного місяця.

А. Смик

Демографічна...

(Закінчення зі стор. 2)

ональних відносин в СССР. Вплив неросійських народів буде в СССР побільшуватися. 1970 року в совєтських школах вчилося 49 мільйонів учнів, з яких тільки 26 мільйонів були росіяни. 1980 року з 44 мільйонів учнів були росіяни. Одночасно буде зростати культура неросійських народів, а з нею і національна свідомість. Тому вперше за кілька століть починає зменшуватися вплив росіян на неросійські народи в неросійських частинах СССР. Перепис 1979 року показав зменшення відсотка москалів майже у всіх республіках. В Грузинській та Азербайджанській республіках кількість москалів за останні роки зменшилася на 10 відсотків.

Ще варто згадати міграційні процеси в середині Совєтського Союзу. Вони мають одну характерну рису — всі національності (неросіяни) повертаються до своїх республік з місць, куди їх післано на працю. Тому дуже обережно можна думати, що процес обросійщення (русифікації) України буде зменшуватися і тут можна бачити підставу до розподілу СССР на національні держави.

Є інше не менш цікаве явище. Росіяни на відповідальних становищах в неросійських республіках при розподілі всесоюзного бюджету завзято боронять „свої" республіки перед зазіханнями центру, себто Москви. Звичайно, українці того не роблять.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — „Блекпул" С. К. 7 : 2

В інших змаганнях весняної рунди сезону копаного м'яча за чемпіонат ІІ-ої дивізії Космополітальної Ліґи, що відбулися у неділю, 17-го березня ц. р., І-ша дружина УСК-у перемогла свого грізного конкурента, клюб „Блекпул", високим вислідом—7 : 2. В першій половині конто голів для нашої дружини відкрив резервовий змагун Бідос на 20-ій хвилині. На 35-ій хвилині суперники вирівняли—1 : 1 і цей вислід не змінився до закінчення половини змагань.

Початок гри після перерви проходив рівнорядно і в цьому часі не виглядало, що до фінального свистка „посиплеться" аж 7 ґолів. Започаткував „зливу" голів чоловий стрілець нашого нападу Мартінез на 60-ій хвилині, коли з подачі Караска здобув свого першого із трьох ґоля. На 68-ій хвилині знову резервіст Бідос подвоїв своє конто та підніс вислід до 3 : 1. Дві хвилини пізніше Мартінез з подачі Петра Коваленка встановив рахунок 4:1 Кілька хвилин після цього суперники знизили вислід до 4:2. На 78-ій хвилині Мартінез, цим разом з далекої подачі Михайла Чарного встановив 5:2 і разом здобув свій черговий „гет трик". В кінцевих хвилинах зустрічі Павло Альвес і Дасильва встановили остаточний вислід 7:2.

Завдяки цій важливій перемозі І-ша дружина УСК-у зміцнила свою позицію в показнику табелі ігор і залишилася одним із кандидатів на чемпіона, а разом і на аванс до І-ої дивізії Космополітальної Ліґи, в якій колись УСК відігравав першорядну ролю.

С. К.

УСО „Тризуб" — ФАКС ЧЕЙС С. К. 1 : 2

В неділю, 31-го березня ц. р., обидві дружини УСО „Тризуб" відбули чергові першенські змагання на виїзді у Факс Чейсі, де І-ша дружина зазнала вже традиційної з цим клюбом поразки—1 : 3, резерва все таки виборола перемогу—2 : 1.

Втративши дві цінні точки, І-ша дружина рівночасно практично втратила можливість здобути втретє за порядком звання чемпіона „Мейджор дивізії" Пенсильвенійської Ліґи. Теоретично „Тризуб" може стати чемпіоном у випадку, якщо виграє усі три залеглі змагання з „Інтером", лідером дивізії „Ерцґебірґе" та автсайдером „Джермен-Ганґеріянс". В цьому ж часі „Ерцґебірґе" мав би програти усі три свої змагання, включно в зустрічі з нашою дружиною. Та на це немає великих виглядів. У звітовій зустрічі в першій половині господарі вели 1 : 0. Після перерви здобули два дальших ґолі. Єдиного й почемного ґоля для „Тризуба" здобув Санторо.

Переможні ґолі для резерви здобув Анатолій Беднарський.

Я. К.

ВІСТКИ З ЕВРОПИ

„ДНІПРО" ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ ЕЛІМІНОВАНЕ ЗА ЧАШУ ЕВРОПИ

„ДНІПРО" — БОРДО (ФРАНЦІЯ) 1 : 1

(КАРНІ СТРІЛИ 3:5)

У відплатних змаганнях за чашу Европи з лідером чемпіонату Франції, клюбом Бордо, що відбулися в Україні в місті Кривому Розі, „Дніпро" зазнало поразки і цим самим було еліміноване від входу до півфіналу.

Звітову зустріч українські футболісти почали досить надійно, мали ініціятиву в грі і вже на 12-ій хвилині вели 1:0, що його здобув Олександер Лисенко. Та в ході дальшої гри досвідчені суперники, в складі яких виступають теж німецькі і портуґальські футбольні зірки, поволі вирівняли гру і все частіше почали проводити небезпечні контратаки.

На 75 хвилині Бордо вирівняло вислід 1:1 з сильного вільного стрілу Тюсо, після цього як оборонець „Дніпра" шорстко зупинив з м'ячем чолового напасника Бордо Ля-комба. Цей вислід залишився незмінним до кінця змагань.

Згідно з правилом турніру, суддя зарядив серію карних стрілів, в яких французькі футболісти здобули вислід 5:3. Між тими футболістами „Дніпра", що невдало виконали карні стріли, був теж найкращий під сучасну пору в Україні футболіст Литовченко.

Повернувши до Франції кілька днів пізніше, Бордо в чергових змаганнях чемпіонату Франції переміг один з кращих клюбів „Аузір" високим вислідом 6:1.

В півфінальній зустрічі за чашу Европи Бордо змагатиметься з відомим у світі італійським клюбом „Ювентус"

(от)

Чемпіони 1984 - Спортовий клюб „Україна".

З діяльности Українського спортового Осередку в Едмонтоні

Вже п'ятий рік існує в Едмонтоні, Альберта, спортовий клюб „Україна". Під сучасну пору в цьому клюбі є активні ланки копаного м'яча і шахів. В кінці 1984 року відбулася реорганізація Спортового комітету, який плянує розвинути ширшу спортову діяльність в Едмонтоні і взагалі в західній Канаді.

Спортовий комітет видав заклик до української молоді та старших віком, в якому закликав зорганізувати українські спортові осередки в усіх містах українського поселення. „Організуйтеся в спортові клюби в різних видах спорту, розбудіться зі сну, виходьте на загальну спортову арену" - закликає через українську пресу Спортовий комітет. При спортовому клюбі „Україна" змагаються українські шахісти. Першим чемпіоном клюбу став Володимир Гура в 1981 році, черговими першунами були: Іван Логін в 1982, Давид Лупул в 1983 і Іван Логін знову в 1984 році. Клюбові шахові турніри продовжуватимуться в кожному році.

Крім шахістів, на ширшій арені більшого успіху добилися вже футболісти, що між іншими двократно взяли участь в т. зв. „Чемпіонатах націй".

Вперше в цьому турнірі, що пройшов в 1981 році, наша дружина виступала в 4-ій дивізії, здобувши чашу.

Турнір відбувається щотри роки. В 1984 році в розгривках взяли участь такі народи: німці, югослави, західні індійці, араби, мадяри, шкоти, українці, східні африканці, канадці, індійці, італійці, англійці, хорвати, португальці і чілійці.

Дружини на початку змагалися в чотирьох групах, переможці яких продовжили гри в півфіналі і остаточно у фіналі. Українці в своїй групі перемогли мадярів 2:0, шкотів 2:0, африканці здали гру воковером. В півфіналі українці перемогли німців 2:1 і цим ввійшли до великого фіналу, в якому зустріли сильну дружину канадців. Фінал „Україна" - „Канада" передавали на телевізії. На початку були виконані державні гимни Канади і України. В завзятих змаганнях, і то щойно в догривці, „Україна" здобула перемогу 5:4. В честь чемпіона націй був виконаний знову державний гимн України, а змагунам переможцям вручили золоті медалі і клюбовий трофей.

Склад нашої дружини, чемпіона націй: М. Гарвуд, В. Романюк, М. Сліпчук, Д. Ідній — тренер, Т. Паранич, Г. Павлівський, Б. Падскудський, К. Сірняк, К. Павлівський, І. Марків, К. Кокотек, Д. Ревиляк, А. Сушинський, С. Сейко, В. Гордій, Т. Пижик, Т. Редько.

Черговий турнір націй відбудеться в 1987 році в Едмонтоні.

(фт)

УСК НЮ ЙОРК - СИЛВЕР ЛЕЙК С.К. 4:1

У чергових першенських змаганнях ІІ-ої дивізії Космополітальної Ліґи періша дружина УСК-у перемогла в неділю, 31-го березня ц.р., чергового сильного конкурента, клюб „Силвер Лейк" високим вислідом 4:1. Завдяки цьому успіхові наша дружна знову зайняла чолову позицію в показнику табелі ігор, маючи на своєму конто 12:6 точок і 27:17 відношення ґолів.

Спочатку ініціятиву в грі мали суперники наших футболістів, які в 25-ій хвилині здобули ведення 1:0. Це був ґоль, що заставив наших футболістів до швидшого темпо та більшого завзяття. Завдяки цим чинникам наша дружина перейняла ініціятиву і швидко вирівняла вислід 1:1, що його здобув з подачі Мартінеза - Альвез.

До 60-ої хвилини „Сильвер Лейк" зуміли вдержати нічийний вислід, але, вичерпавши фізичні сили, в чергових 20-ти хвилинах пропустили три чергових ґолі, що їх здобув наш лідер нападу Мартінез. Це був його другий за порядком, після минулої неділі „гед трик". В 60-ій хвилині з подачі Ляскана, в 75-ій хвилині з подачі Караска і в 80-ій хвилині з гарної акції Михайла Чарного. Першорядно заграли на обороні - Михайло Паласьо і Богдан Жовтий. Крім вже згаданих вище, в складі першої дружини виступають: Ксавір, Нюгоф, Франко Сантос, П. Коваленко, Мицак, Гупало, Ферарі, С. Коваленко.

Показник табелі ігор в дні 31 березня 1985 р.

	Точок	Ґолів
УСК Ню Йорк	12: 6	27:17
АФК „Рапід"	12: 6	22:12
„Силвер Лейк"	12: 6	21:15
Блекпул СК	10:10	16:20
СК „Іберія"	7:13	13:17
Турецький СК	7:13	12:24
Вайкінг СК	6:12	17:21

С.К.

Писанка...

(Закінчення зі стор. 2)

або ті, які приїхали з Европи.

Свій репортаж закінчує П. Бернс описом хати Ю. і М. Кузьмовичів, в якій вона могла перебувати в українському оточенні, та інформацією, що в 1988 році українці будуть відзначати Тисячоріччя Хрищення Руси-України і що тепер внесено прохання до голови поштового уряду ЗСА, щоб цю річницю відзначити окремою поштовою маркою. Авторка допису від себе додає, що саме писанки дуже добре надавалися б на таку марку.

ІНЖ. М. ЛЕПКАЛЮК ІНЦІЯТОР УНДОМУ

У передовій статті з суботи, 20-го квітня, п.з. „Ню Йорк без УНДому" через друкарський недогляд пропущено прізвище ініціятора і першого голови дирекції УНДому інж. Мирона Лепкалюка. Треба читати: „Нараду перевели два перші голови дирекції УНДому... інж. М. Лепкалюк і його наступник мґр Володимир Баранецький". — Ред.

БЕЛЬГІЯ ЗАСТАНОВЛЯЄТЬСЯ НАД відтягненням деякої частини своїх військ з НАТО, які стаціонують в Німеччині, з цілком еконімічних причин. Очевидно, таке потягнення бельгійського міністерства оборони було прийняте в головній квартирі Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) із застереженням і турботою тим більше, що воно не було заздалегідь узгіднене з головнокомандувачем і Радою НАТО. На місце відтягнених бельгійських вояків мусять прийти вояки іншої держави чи держав.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН РИМАР, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, помер 1984 року на 63-му році життя. Нар. 1921 р. в селі Біличі, Самбір, Україна. Членом УНС став 1953 року. Похорон відбувся 27-го листопада 1984 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ВАСИЛЬ ЧУПА, член УНС Відд. 325-го Т-ва „Запорозька Січ" в Брукліні, Н.Й., помер 8-го січня 1985 року на 69-му році життя. Нар. 10-го січня 1915 року в Брукліні, Н.Й. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Дороту, дочок Варвару і Джойс Райсман; синів Василя мол. і Григорія. Похорон відбувся 11-го січня 1985 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Богдан Цюпа, секр.

МИКОЛА БАСАРАБ, член УНС Відд. 281-го ім. Т. Шевченка в Байон, Н.Дж., помер 3-го грудня 1984 року. Нар. 1916 року в Байон, Н. Дж. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Джін; синів Роналда і Андрія Івана. Похорон відбувся 7-го грудня на цвинтарі Бей В'ю в Джерзі Сіті, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ІВАН БУЧИК, член УНС Відділу 219-го ім. Михайла Грушевського в Нюарку, Н.Дж., помер 6-го січня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 10-го жовтня 1895 року в Україні. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Марію, дві дочки, трьох синів, багато внуків і правнуків. Похорон відбувся 11-го січня 1985 року на цвинтарі Джордж Вашінгтон Меморіял Парк в Парамус, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ТЕКЛЯ СТЕФАНІВ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл., померла 6-го січня 1985 року на 71-му році життя. Нар. 21-го грудня 1913 року в Крегові, Стрий, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Северина, дочок Марію Левицьку, Ірену Шлінкер і Стефанію Ґардівардо з родинами; сина Богдана з родиною і Михайла; сестру Анастазію Стасів в ЗСА, брата Стефана Гановича в Україні; 13 внуків і дальшу родину. Похорон відбувся 10-го січня 1985 року на цвинатарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Її Пам'ять!
Василь Семків, секр.

ПАВЛИНА КОНОПКА, член УНС Відд. 334-го ім. Івана Франка в Клівленді, Огайо, померла 6-го січня 1985 року на 74-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку мужа Осипа, дочку Софію Добранську і сина Казимира. Похорон відбувся 15-го січня 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Її Пам'ять!
Стефанія Бохонок, секр.

ЙОСИФ КИМІК, член УНС Відд. 104-го Б-ва св. о. Миколая в Перт Амбою, Н.Дж., помер 7-го січня 1985 року на 76-му році життя. Нар. 1-го серпня 1908 року в Перт Амбою. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дружину Еленор, двох синів Роберта і Михайла з родиною, брата Івана з родиною в Перт Амбою, три сестри — Анну Столц, Софію Гумен і Марію Меффорд з родинами, та двох внуків Михайла і Довна. Похорон відбувся 10-го січня з української католицької церкви св. Успення в Перт Амбою, Н.Дж., на український католицький цвинтар св. Успення в Гоплови-Вудбридж, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Матковський, секр.

ОЛЕКСА МЕДВІТ, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Ілл., помер 7-го січня 1985 року на 75-му році життя. Нар. 15-го лютого 1910 року в Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Александру, доньку Оленку, синів Олексія і Михайла та дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Голлівуд Філдс, в Голлівуд, Фла.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ОСИП В. АНДРУШКІВ, член УНС Відд. 76-го ім. св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж., помер 17-го грудня 1984 року на 78-му році життя. Нар. 1906 року в Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Софію, синів Богдана і Романа з дружинами, 3-ох внуків і ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 21-го грудня 1984 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Юлія Демчук, секр.

СТЕФАНІЯ САВКА, член УНС Відд. 42-го ім. Тараса Шевченка в Пассейку, Н.Дж., померла 28-го листопада 1982 року на 62-му році життя. Нар. 14-го березня 1923 року в селі Ігровіца, Тернопіль, Зах. Україна. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку мужа Григорія, синів: Стефана з дружиною Ириною і Михайла; доньку Анну Албаніс; трьох внуків; сестру і братів в Україні. Похорон відбувся 1-го грудня 1984 року на цвинтарі св. Михаїла в Лодай, Н.Дж.

Вічна Її Пам'ять!
Іван Блиха, секр.

РОЗАЛІЯ БОРИС, член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсокеті, Р. Ай., померла 12-го січня 1985 року на 85-му році життя. Нар. 28-го жовтня 1899 року в селі Позианка Гетманська, Україна. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку сина Стефана, дочку Евгенію Гоган і двоє внуків. Похорон відбувся 15-го січня 1985 року на українському православному цвинтарі в Блекстоні, Ма.

Вічна Її Пам'ять!
Лев Гардінк, секр.

ПАВЛО ПИЛИПІВ, член УНС Відд. 221-го Б-ва св. Стефана в Чикаґо, Ілл., помер 13-го січня 1985 року на 62-му році життя. Нар. 3-го травня 1922 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, синів Тому Дениса і Леррі. Похорон відбувся 18-го січня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Карачевський, секр.

ПЕТРО ВОЛЯНЮК, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер 13-го січня 1985 року на 73-му році життя. Нар. 5-го травня 1911 року в Мишлині, Україна. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Параскевію, дочок Марію і Анну Бюртон з мужем Василем, двоє внуків і дальшу родину. Похорон відбувся 16-го січня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

МАРІЯ ЛАТАНИШИН, член УНС Відд. 7-го ім. Дмитра Капітули в МекАду, Па., померла 13-го січня 1985 року. Нар. в Бетті, Огайо. Членом УНС стала 1930 року. Залишила у смутку двох братів Степана і Йосифа і сестру Естер Латанишин. Похорон відбувся 16-го січня 1985 року на цвинтарі св. Михаїла в Гейзлтоні, Па.

Вічна Її Пам'ять!
Г. Словик, секр.